Solamente por pensar

Per EloiA el dv., 14/09/2007 - 09:00

ska-p

-

ke corra la voz

Lletra original

Ahi llega un coche officialCon su bandera nacionalMedidas de seguridadPolicia nacionalAl otro lado, la accionEs una manifestacionSon antiglobalisacionCADA DIA SOMOS MAS, CADA DIA SOMOS MASYA ESTA BIEN, HAY QUE MATAR LA BESTIADESPEREDAD DE VUESTRA INDEFERENCIAEL PODER CORROMPE LAS CONCIENCIASUNETE, AUN QUEDA RESISTENCIALa cumbre ya terminoYa ha comenzado el mogollonHay mas monos que en el zooPROTEGIENDO AL CRIMINALEs evidente la opresionLa policia disparoCarlo Giulani pagoLA VIOLENCIA POLICIAL DE UN ESTADO CRIMINALYA ESTA BIEN, HAY QUE MATAR LA BESTIADESPEREDAD DE VUESTRA INDEFERENCIAEL PODER CORROMPE LAS CONCIENCIASUNETE, AUN QUEDA RESISTENCIA, RESISTENCIAEl pasado 20 de julio del año 2001Fue brutalmente asesinado nuestro compañero carlos giulianiPor la policia fascista italianaSolamente por revindicar un reparto mas equitativo de la economia mundialSolamente por adquirir conciencia, Solamente por poner voz a la "sin voz"Solamente por pensar...YA ESTA BIEN, HAY QUE MATAR LA BESTIADESPEREDAD DE VUESTRA INDEFERENCIAEL PODER CORROMPE LAS CONCIENCIASUNETE, AUN QUEDA RESISTENCIA, RESISTENCIAEH OH, NO CALLES

Lletra traduïda

... que un altre món és possible.

On es fa la resistència?, Quin és el camp de batalla?, Quina és la senyera combatuda?... Està molt bé anar a les cimeres alterglobalitzadores, des de Bombai fins a Porto Alegre, però la "lluita contra la Bèstia" és un camí de vida oculta i de entrega en les coses més petites del dia a dia. Aquí tens petits gestos de transformació del món que ens envolta:

FENT EL XINO A LOURDES Quan l'any passat em van dir d'anar a Lourdes no m'ho vaig pensar dues vegades, tot i que tothom em donava raons per fer-ho: "menjaràs fatal, treballaràs molt i dormiràs poc."... Quins ànims, sí, tot i així jo sabia que volia anar-hi. (...) Una de les altres grans lliçons és que no cal fer les coses esperant resposta, sinó que només amb un somriure et compenses i ho tornaries a fer 10.000 vegades més. Finalment vull agrair a tots els malalts que, durant aquells dies, no van altra cosa que ensenyar-me moltíssimes coses. **ÉS UNA EXPERIÈNCIA QUE LA RECOMANO VIURE!!!**Sebastià Hernández Joseph4rt d'ESO, ETP el Clot**CAMPS DE TREBALL URBANS AL COTTOLENGO.** (...) Caminant cap a l'entrada, ens va venir a rebre el Luisito, amb síndrome de Down, i amb el seu somriure va tranquil·litzar més d'un de nosaltres. A dins, ens van passar un vídeo sobre el lloc on estàvem... i cap a la feina! Uns a la cuina, a pelar taronges o netejar un Kilimanjaro de plats, i els altres al jardí, a treure fulles o traginar caixes amunt i avall. I després el gran moment, l'hora de dinar. (...) I així va passar el primer dia, adonant-nos de la nostra poca traça en donar els menjars i intentant aprendre de totes les instruccions que ens donaven els voluntaris més veterans. Després, recollir les taules i tots junts altre cop descenguèrem al nostre cau provisional, el Casal Loiola, rodejat de cotxes i gent normal sense dificultats físiques que poden dur a terme una vida normal. Albert, grup 4rt ESO "aVallbonapampam"Casal Loiola**L'ACAMPADA CONTRA LA GUERRADiumenge 30 Abril 2003 matí El campament s'aixeca a poc a poc, doncs ahir la nit va ser llarga i el rellotge ens ha pres una hora. A les 10:00 passa la cursa del bombers, amb milers de corredors. Un d'ells és en Toni Bardia (Casal Loiola) que abans de començar la cursa es passa per saludar. Són molts. De sobte, ells espontàniament comencen a cridar: NO a la Guerra. Aprofitem per fer una mica d'ordre a la cuina i d'escombrar la plaça. L'Emilio (ja el coneixereu) segueix pencant per fer un bon aixopluc amb quatre plàstics i fustes del contenidor. Arriben els diaris que, com cada dia, el quiosc ens regala gentilment. Una senyora ens regala llimones, taronges, Gràcies! Passen una estona quatre noies de la parròquia de Sant Cugat. Són les que fan possible els meravellosos cants de la missa del diumenge. Montse, Virgínia, Tere i Anna, gràcies per la visita. Tots per la pau. A l'hora de dinar ve en Pablo Sols (un amic de'n Pau) i dinem amb la resta dels acampats. Aquí tot va al seu ritme., Des que decideixes dinar fins que comences passa ben bé una hora i mitja. Però cap problema. (Pau Vidal)**